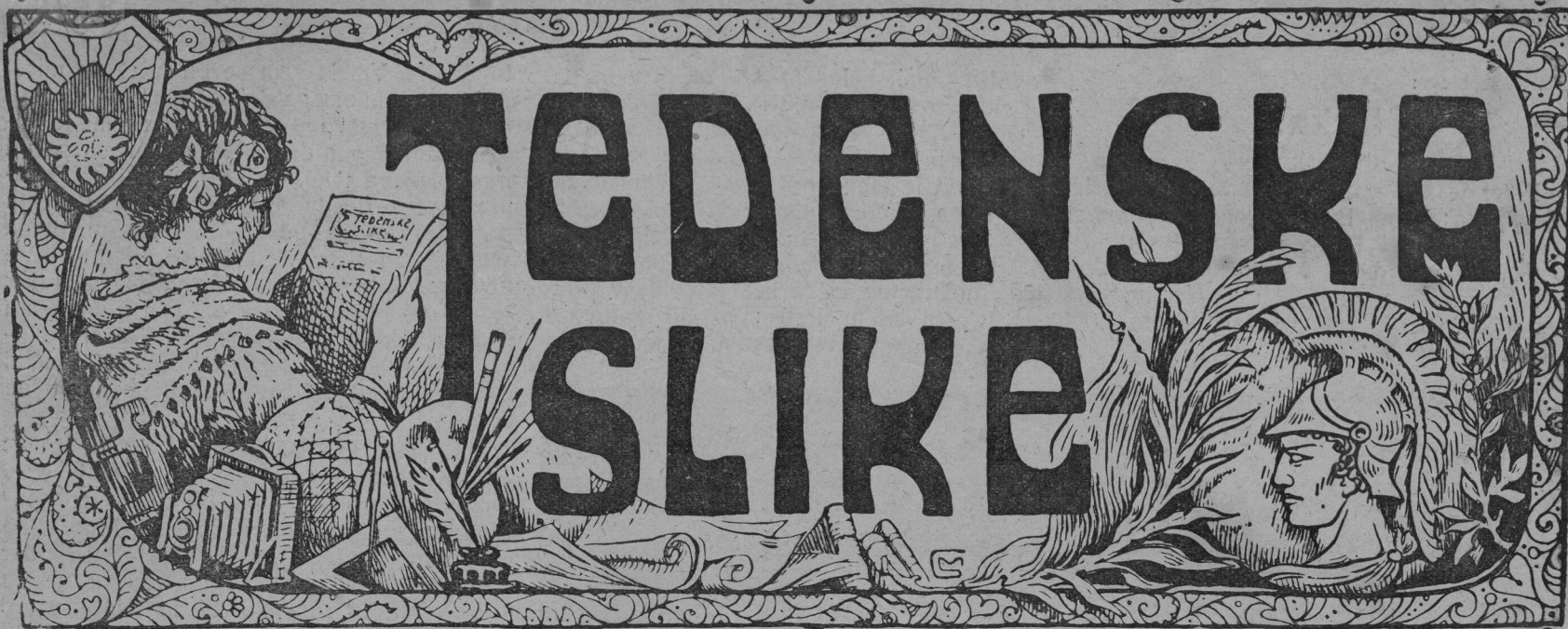

Štev. 49.

V Ljubljani, v sredo 5. decembra 1917.

Leto IV.

Naš cesar med ofenzivo proti Italiji na cesti s fronte. Za cesarjem jezdi gen.-polk. pl. Borojević, nato baron Hötzendorf i. dr.

Marija Konopnicka:

Starka.

(Konec.)

Peter je stal in gledal ves zbegan, hči pa je dejala: „Sam Bog ve, kako si je mamica to zračunila! Prišla je semkaj umret, a o smrti ni niti duha. Mnogi ljudje se še na starost ne izpametujejo! Če vržemo zdaj deset rubljev proč, zato vendar še ne bo — konca.“

se bliža pomlad. In ko so začeli v mestu zvoniti, sem začela moliti: „Daj mi večni mir o Gospod, in večna luč naj mi sveti na vekov veke! Amen!“ — Zatisnila sem oči in bilo mi je lahko pri srcu, — ko sem zaslišala, da nekdo prihaja. Pogledam, gledam, — bil je hišnik z listkom od policije v roki! Mislila sem, da se je udrla zemlja pod mano. Petra ni bilo doma, a hči je prala v pralnici. Če bi bil tu Peter; bi bil gotovo s hišnikom zopet vse uravnal, in do večera

to druge. Vlekla sem se od mize do mize, dokler nisem omagala. Tu se me je končno neki visoki gospod v uniformi ter me je odvedel do pravih duri. Na pragu so se mi tresla kolena tako, da sem komaj stala. Zopet sem razložila nekemu gospodu, čemu prihajam in vse od kraja: da sem prišla semkaj umret in da za to nisem za tukajšnje bivanje kupila nikakega listka, saj sem itak le od danes do jutri, a da sem kljub temu živa še naprej ter da sem zato zdaj poklicana. Poslušal me je in nato dejal: „Plačati moraš dvajset rubljev starka — nič ti ne pomaga!“ —

Ko sem to slišala, sem dvignila roke: „Za Kristove drage rane! Saj to je prav toliko, kolikor sem pustila Petru za moj pogreb, ko sem se k njemu preselila! In odkod naj vzamem zdaj toliko denarja? Saj vendar vem, milostljivi gospod komisar, da je že davno odbila ura, ko bi morala nmreti! Toda kaj početi, če pa ima človek tako trdo življenje? Odpustite mi, gospod, to kazni, saj že sama čakam na uro svoje smrti!... In svoje bivanje na tem svetu sem že Bogu poplačala: trinajst otrok sem narodila, tako čistih kakor bele rože! Dva sina so mi vzeli na vojsko... en deček se mi je utopil v reki... ena hči se mi je izgubila v mestu, najmlajši se je pri požaru ponesrečil... In tako sem svoje življenje poplačala s porodi in trpljenjem, s trdim delom, s stradanjem in krvavimi solzami!...“

Starka je umolknila. Velike solze so ji tekale po upalih licih, suhe njene ustnice so trepetale in vsaka besedica je zamirala na njih. Resnično: to bitje je plačalo Gospodu svoje življenje do zadnjega vinarja.

„In kaj se je zgodilo potem?“ sem vprašala, ko se je nekoliko pomirila.

„I no, kaj? Morala sem plačati. In zet je moral nazadnje še dva rublja pridati. Kar je bilo določeno za moj pogreb — vse sem morala dati! Naj bi jim Gospod Bog nebeški to odpustil! Saj morda ne morejo nič za to, da so take postave.“

„In zdaj — beračite?“

Cesar v Pulju: Kažejo mu sovražnikove pomorske mine, ki so jih polovili po Adriji. Cesar je v uniformi pomorskih častnikov.

Tedaj je rekel zet, ki ima tako dobro srce, da bi niti muhi ne prizadel žalega: „Ali, molči vendar, Franka!“ — In hišniku je dal dvajset kopejk, da bi to nekako uravnal — saj se more položaj vsaj hip izpremeniti.

Srce me je zbolelo zaradi tolikih troškov, hči pa se je jezila, kar ni prav nič čudno. Če bi bili tiste denarje vsaj snedli ali zapili... ampak tako za nič in nič...!

Vedno so mi privoščili tudi kakšno žlico juhe — lagala bi, če bi to tajila — seveda jim nisem mnogo pojela, — le tiste ostanke, ki so ostali na mizi. Privoščila sta mi jih oba!“

Starka je premolknila in tresla glavo.

„A kaj je bilo potem?“

„I no, pa je prišla nova zima — nič! Hišniku je bilo treba vedno nanovo kaj dati, in bilo je zopet dobro. Meni pa je zmeraj vrtalo po glavi, da se mi ni posrečilo tako, kakor sem bila mislila. Na pomlad me je zgrabilo znova... po kosteh me je trgalo in kašelj me je moril. Začela sem se postiti, da bi se me Bog končno vendarle že usmilil. Saj me je bilo pred ljudmi v hiši resnično že sram; vsi so vedeli, da sem prišla umret in vsi so se že za mano ozirali. Zet mi sprva postaja ni hotel dovoliti: „Kar se ima zgoditi — se zgodi. In sploh — spomladi umira mnogo starcev — ne skušajte torej gospoda Boga!“ je dejal toda nisem se dala pregovoriti.

„In je pomagalo?“

„O, dà! Tretjega dne sem bila že tako slaba, da niti kapljice vode nisem mogla več požreti! Zdaj je menda prišel konec! sem si mislila. Čisto sem se umila, — oblekla oprano košuljo, sedla z rožnim vencem v rokah na prag in — čakala. Po nebu so pluli prijazno beli oblaki, vrabci so ščeбетali okoli mene, in povsod je bilo čutiti, da

bi mene itak ne bilo več na svetu. A kaj sem imela zdaj storiti? Ogrnila sem si robec in odšla na policijo. Prišla sem v neko sobo, kjer so sedeli trije gospodje in pisali. Pozdravila sem, a vrtelo se mi je v glavi, in

Cesar v Pulju: Kažejo mu sovražnikove pomorske mine, ki so jih polovili po Adriji. Cesar je v uniformi pomorskih častnikov.

bilo mi je, kakor bi me polil z vodo ali oparil. Pozdravila sem vnovič in povedala, čemu prihajam. Pokazali so mi na druge duri in šla sem torej dalje. Toda tudi v tisti sobi mi je rekel neki mladenič, da je

„Prodala sem svojo pernico. S polovico tega, kar sem za njo iztržila, sem plačala kvartal za naprej, in k ostanku skušam še nekaj kopejk pridelati, da bi ne bila zopet kaznovana. Saj bom morala morda nazadnje

plačati še za vse leto — ko pa imam tako trdo življenje!

Zagledala se je nekam v neznano in potresala z glavo, kakor bi strmela nad redom tega sveta.

E. G. Brat:

Beg za milijoni.

Roman Slovenca Amerikanca.

19. nadaljevanje.

»Pa kaj ste zdaj, mr.?« ga je vprašala nezaupna majčica in ga ogledovala. »

Strašna podobnost! Glavo bi zastavil, da je dama v kočiji Polly ... če pa vendarle ni?!

Plačal je razburjen, stekel k prvemu avtomobilu in ukazal šoferju, naj vozi za kočijo z damo in obritim gospodom.

»Jaz sem namreč detektiv!« je pošepetal vozniku, ki je prikimal, da razume.

Tako je zasledoval Jack svojega zasledovalca, ne da bi bil vedel, da je pred njim Bobby Dodd v Pollyni družbi.

Vedno deset metrov za njima, je opazoval Jack ostro kakor ris parček pred seboj. Ali, opazil ni nič nepravilnega: dama je

lec ter jo kavalirsko odvedel v poslopje.

»Bog me kaznuj, če tale dama vendarle ni moja Polly! Čisto njeno vedenje — njena hoja — njeni lasje!« se je togotil Jack.

In že je hotel stopiti za njima. Toda premislil se je in velel šoferju, naj ga odpelje na Jungferstieg. Tam je avtomobil odslovil in smuknil v mal, temnozelen paviljon javnih telefonskih avtomatov, kakršnih je po Hamburgu dovolj.

»Kling, kling!« je pozvonil ter se dal zvezati s hotelom »Esplanade«.

»Govoril bi rad z mrs. Bellovo iz Chigaga ... Saj stanuje v vašem hotelu?«

»Da, št. 24, prosim« je bil odgovor iz hotelske centrale. A takoj nato se je odzval glas:

»Halo? Tukaj Bobby Dodd! Kdo tam?«

Jack se je opotekel, da mu je padlo slušalo iz roke, a besen ga je pograbil ter zarjul:

»Halo! Tukaj Jack Bell!«

»O — jako me veseli!« je zaklical Dodd nazaj. »Kje se vidimo? Zelo vas že iščem!«

»Vi lopov! Vi zapeljivec! Kako se predrznete, odvesti mojo ženo?!«

»Vaša gospa potuje prostovoljno z mano za — vami, mr. zarobljenec!«

»Ustrelim vas, pri moji veri!«

»Skozi telefon to ni mogoče, mr. netesaneč! Če pa se želite z mano streljati, — izvolite določiti uro in kraj! — na razpolago sem vam!«

»Mojo soprogo pošljite nemudoma domov!«

»Tega ne storim,« je odgovoril Dodd mirno. »Mrs. Polly Bellova potuje prav rada z menoj, saj vidi, kako velik je razloček med pravim gentlemanom in defraudantom. Seveda se bo sodno ločila od svojega propalega soproga in potem se poročiva midva!«

Jack je zatulil še cel koš angleških, nemških in hrvaških najdebelejših psokv v telefonsko školjko in nato pobegnil iz paviljončka.

Na magistratnem trgu je skočil na tramvaj ter se odpeljal v St. Paul, še trikrat je premenjal voz, da bi zabrisal za sabo vsakršno sled ter je končno pritekel na Adolfovo

Cesar si v puljski trdnjavi ogleduje ogromne polovljene laške morske mine.

»Trgovec, majčica, trgovec ... ampak nihče me ne sme poznati,« je pripovedoval skrivnostno. »Le vam se zaupam! Toda molčite! Če se mi kupčija posreči, zaslužim deset dvajset milijonov! Zato, pst, majčica! Za vsakogar sem starček iz Londona, da veste!«

Majka Hansenova je bila zaupnica nešteti mornariških poštenjakov in lopovov. Dobro se ji je zdelo, da ve več kot vsa evropska policija — tudi zdaj je vsekala Jacka po rami z vzklikom:

»Bog daj srečo, dragec! Pa name ne pozabi —?!«

»Ne bom, majčica!« je odgovoril Jack. »Samo — pst!«

In odšel je zajtrkovat k Lünsmannu. Nato si je s strehe cestne železnice ogledal po dolgih letih zopet enkrat iz petorice mest v enotno moderno velempeto združeni, naglo napredujoči in se čudovito na šir razvijajoči Hamburg, — potem pa je šel pit pivo in čitat časopise pred ličen kavarnski paviljon, ki je stal tik ob izlivu male Astre v ogromno široko Labo.

Mimo je hrupel živahni promet; tovorni vozovi, kočije in avtomobili so tvorili nepretrgan izprevod, a občinstvo je valovilo gor in dol.

Naenkrat je med vozili zagledal kočijo in v njej — strela božja! — svojo ženo Polly. In poleg nje je sedel eleganten, popolnoma obrit, a tudi popolnoma neznan gospod.

Kar vrglo ga je kvišku s stola. Že je hotel zaklicati — nato steči za vozom — no, spomnil se je, da se ne sme izdati, da ne sme izzivati škandala in poulične afere, ker sicer se zaplete s policijo in — ne, ne, mirno kri!

Zlomem vedi, kdo je ta gospod! Ali pa ni morda dama vendarle Pollyn dvojnik?

mirno slonela v vozu in menda ves čas molčala, gospod, očitno Anglež ali Amerikanec, pa se je vedel kot resničen gentleman ter opozarjal sopotnico na lepi razgled ter na posebno zanimive točke.

Cesar na Tirolskem: Vlada izreka na najljubeznivejši način pohvalo večkrat odlikovanemu, izredno hrabremu gorskemu vodniku.

Kmalu pa se je kočija ustavila pred hotelom »Esplanade«, gospod je izstopil in plačal voznika, ponudil dami svoj desni komo-

cesto v hotel majčice Hansenove.

»Dajte mi mila in britev!« je velel že na stopnicah svoji gospodinj. »In medtem

pojdite sama k starinarju, ki prodaja mornarske uniforme! Kupite mi uniformo debelejšastega kapitana moje velikosti. Čim lepša, tem boljša. Za ceno se ne brigam. In čepice z grbom ne pozabite!»

»A čemu vsa ta maškarada, za božjo voljo?« se je čudila starka.

»Ne vprašajte, nego storite kar vam rečem!« — Povedal sem že: gre za deset dvajset milijonov — ali pa me zapro! Torej le brž, brž!»

In že si je milil svoje kotlete, majčica pa je odhajala po uniformo...

Bobby Dodd je takrat že stal v malem, temnozelenem telefonskem paviljončku, čegar številko je zvedel pri centrali: celica pa je bila prazna! V bližini stoječ fijaker je detektivu povedal, da je videl priti iz celice tekom zadnjih petih minutah le starega gospoda v

št. 22 in 24. »Pravkar sva po telefonu govorila!«

»Govorila sta?« je strmel Polly. »Ali pride k meni? Ali vrne milijona? Kje je? Ali naj grem k njemu?«

Vprašanje je gonilo vprašanje... poskočila je z divana... vsa zardela, s plamenečimi očmi... v licih velika napetost, radost in strah obenem...

Dodd pa je le majal glavo:

»Ne, tako daleč še nisva,« jo je prekinil. »Žalibog se je prehitro razburil ter osorno prekinil razgovor. Toda povedal sem mu, da ste tu...«

»On ve, da sem tu!« se je zaradovala.

»Pride torej k meni?«

»Gotovo pride... ampak ne vem, če takoj. Jaz moram poprej izginiti odtod. Na vsak način bo oprezoval okoli hotela, kako

pusti več izpred oči!«

»Ampak — ne sme ga aretirati!«

»Čemu bi ga aretirali? — Če ostane lepo mirno pri vas... če vas spremlja lepo semkaj v hotel in ostane pri vas: čemu bi ga aretirali?! — Seveda, če bi vam hotel zopet uteči, potem, — le potem ga primemo, zadržimo in privedemo zopet k vam. Prav tako? — No, kajpak da! Torej le hitro se oblecite in pojdite ponj! — Jaz grem zdaj na policijo, da dobim uradnika opazovalca. Vse ukrenem, da nam ne bo mogel več izpred nosa izginiti...«

Polly je stekla razburjena v svojo sobo, da se obleče v najlepšo obleko, kar jih je imela s seboj ter da se napravi čim lepšo za sestanek s svojim ljubim, dobrim Jackom.

Srce ji je trepetalo od razkošja... Moj Bog, po toliki dobi bo končno vendar z mo-

Benetke, Padova in Vicenzo Lahi zapuščajo. Prinašamo nekaj slik najznamenitejših stavb iz teh krasnih mest: 1. Cerkev sv. Antona Padovanskega v Padovi, spredaj Donatellov spomenik generala Gattamelate. — 2. Prekrasna cerkev Device Marije ob Velikem kanalu v Benetkah. — 3. Palača della Ragione v Vicenzi. — 4. Vila Rotonda v Vicenzi, umotvor Palladijev.

sivi obleki, z belimi gamašami in z belim slamnikom ter neko gospodično s torbico, na kateri je bil napis »Musik«.

Doddu je bilo takoj jasno: Jack nastopa kot star gospod v sivi obleki z belim slamnikom! Telefoniral je torej policiji ter jo obvestil, kaj je doživel. Nato je frčal nazaj v hotel k Polly.

»Vaš mož je tu!« je zaklical vesel, ko je stopil v salon, ki je ležal med sobama

bi došel do vas.«

»Kaj naj torej storim?«

»Oblecite se in pojdite sest na teraso ob Alstri... tam je paviljon... kavarna, — jo je učil detektiv, — »tam vas lahko opazi ter se vam pridruži.«

»In če pride..., moj Bog, — ljubi Bog, da bi le prišel!« je zahrepenela Polly.

»Če pride, se ž njim mirno pogovorite. V bližini bo kriminalni uradnik, ki ga ne iz-

žem skupaj! Videla ga bo, govorila ž njim...!

Dodd pa je spodaj poučeval vratarja:

»Če se oglasi gospod, navidezno star, v sivi obleki, z belimi gamašami in z belim stamnikom in vpraša po gospej Bellovi, ga pošljite gori v njeno sobo... Če pa gospe ne bo več doma, mu povejte, da ga pričakuje pri kavarnskem paviljonu ob Alstri. V obeh slučajih takoj obvestite policijo, da moža primemo! Pošteno nagrado dobite, če

poskrbite, da nam tič ne uide.«

Vratar je salutiral, in Dodd se je odpe-
ljal na policijsko predsedstvo...

Medtem se je Jack pri majčici Hanse-
novi že izpremenil v debelušastega kapitana.
Preširoke hlače in preobilni telovnik je izpol-
nil z veliko blazino ter si jo privezal okoli
vratu. Tudi novo čepico z grbom Hamburško-
Amerikanske linije je dobil. In obril si je še
brado, mesto nje pa si je nalepil tenko, ru-
meno brado à la cesar Maks Mehikanski.

Majčica je bila vsa navdušena.

vratar ter se globoko poklonil. Vzel je šoferju
kovčeg in ga nesel v vežo.

Prav kakor je videl hoditi kapitana
Siemsa po »Pennsylvaniji«, je korakal Jack
po vestibulu v vratarjevo ložo. Dolgo izbiral
sobo in se končno odločil za št. 26. Tam
je hotel oprezovati.

In imel je srečo.

Baš je odslovil sobarico in slugo, ki je
prinesel za njim kovčeg, ko so se odprla
vrata št. 24 in je stopila Polly na hodnik.

Morala je mimo njegove sobe. Jack se

Polly pa se ga je otresla in skočila k
oknu.

»Moj Bog, Jack — kakšen pa si?! Saj
se te bojim!« je zaihtela.

»Ali, Polly, zakaj bi se me bala?« se je
smejal Jack. »Menda te vendar ne ženira ta
maškarada?«

»Torej nisi blazen?« se je razveselila
Polly. »O, saj sem vedela, da nisi. Ampak
daj denar nazaj, pa bo zopet vse dobro!«

»Denarja sploh nimam dosti več...
striček ga bo moral prav kmalu zopet poslati

1. Piazza dei Signori v Vicenzi. — 2. Spomenik generala Gattamelate v Padovi. — 3. Cerkev sv. Antona Padovanskega v Padovi. — 4. Spo-
menik Massina II. v Veroni. — 5. Magistrat v Vicenzi. — 6. Zloglasni most vzdihljajev med palačo dožev in sodiščem čez kanal v Benetkah.

»Ali je mogoče?« je vzklikala. »Čisto
kakor kapitan Siems!«

Jack je bil zadovoljen. Dovolj dolgo je
zunanost in kretanje kapitana na »Pennsyl-
yaniji«, da ga je mogel res dobro kopirati.

»Sedaj pa mi dajte še mal kovčeg!« je
dejal in se ogledoval v zrcalu...

Deset minut kasneje je izstopil Jack so-
pihaje kakor astmatičen pomorščak iz avta,
ki ga je zapeljal pred hotel.

»Dober dan, gospod kapitan!« je zaklical

je postavil na prag svoje sobe, ki ji je pustil
duri odprte, ter jo je ogledoval. Za Boga,
resnično ona, zelo blede in razburjena! Hitro
se je ozrl po hodniku gor in dol — nikjer
žive duše — in stopil Polly nasproti.

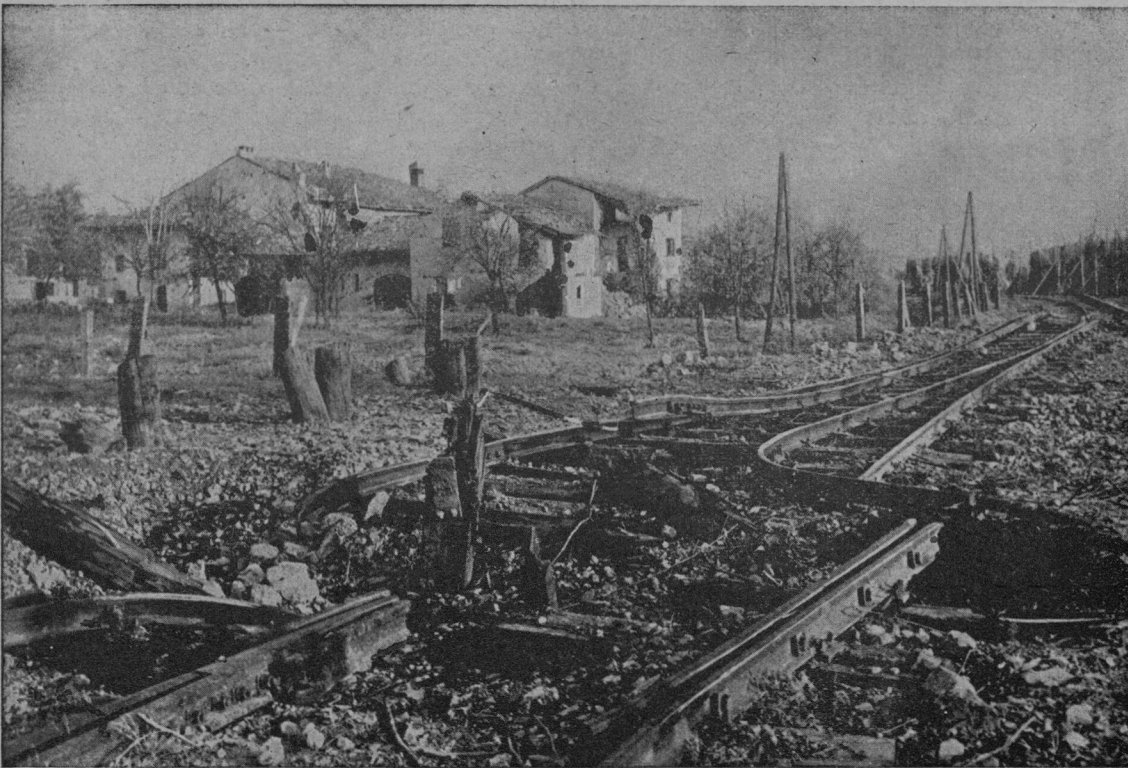
»Ne kriči, Polly! Jaz sem — tvoj Jack!«
je dejal šepetaje ter jo hipoma potegnil v
svojo sobo.

Zaprl je duri, jih zapahnil, ovil roke
okoli njenih ramen ter jo poljubil ves srečen
in pijan od veselja.

za mano! Ampak blazen... blazen... kdo
ti je neki to natvezil?«

»Dva milijona dolarjev si že potrošil!«
se je zavzela Polly. »O Bog, ti si torej ven-
darle blazen!«

»Odkod pa imaš to blazno misel, da
sem blazen, za vraga!« se je raztogol Jack.
»Zakaj bi bil blazen, če sem dozdeven tat
milijonov? Kaj misliš, da pametni ljudje ne
znajo krasti? — Sicer pa: ali ti ni povedal
striček, kako je z mojo tatvino?«

Uspeh našega letalca: Z bombo uničeni tir laške železnice.

Beneški Slovenci in Benečija.

(Konec.)

Kakor za ogrske Slovence, se tudi za benečanske Slovence nismo dosti brigali. Ker nimamo narodnega sveta, ki bi imel pregled vseh naših potreb in bi vodil organizacijo ne le v mejah naše države, nego tudi onstran morja, v Ameriki, v Italiji in celo — pomislite, to predrznost! — na Ogrskem, izgubljammo svoj narod na vseh mejah in po drugih državah brez odpora, da, brez sočutja. Vsakdo gleda pri nas le v lastno skledo, za — celoto se ne briga nihče.

Ali bo po vojni kaj bolje? —

V političnem oziru spadajo beneški Slovenci pod petero okrajev. Šentpeterski okraj šteje osem čisto slovenskih občin in sicer: Št. Peter Slovenov z 19 vasmimi in podobčinami, Št. Lenart z 21 vasmimi in podobčinami, Srednje s 15 vasmimi in podobčinami, Grmek z 18 vasmimi, Gorenja Dreka z 18 vasmimi, Sovodnja z 18,

Ronac z 19 in Tarčet z 18 vasmimi.

V tarčetskem okraju so tri čisto slovenske občine: Platišča s 13, Brdo z 12, Čižerja s 6 vasmimi; Neme so že mešana občina.

V čedadskem okraju so narodno mešane, prvotno slovenske občine: Ahtan, Fojda ali Bukovje, Torjan (Torreano) in Praprotno.

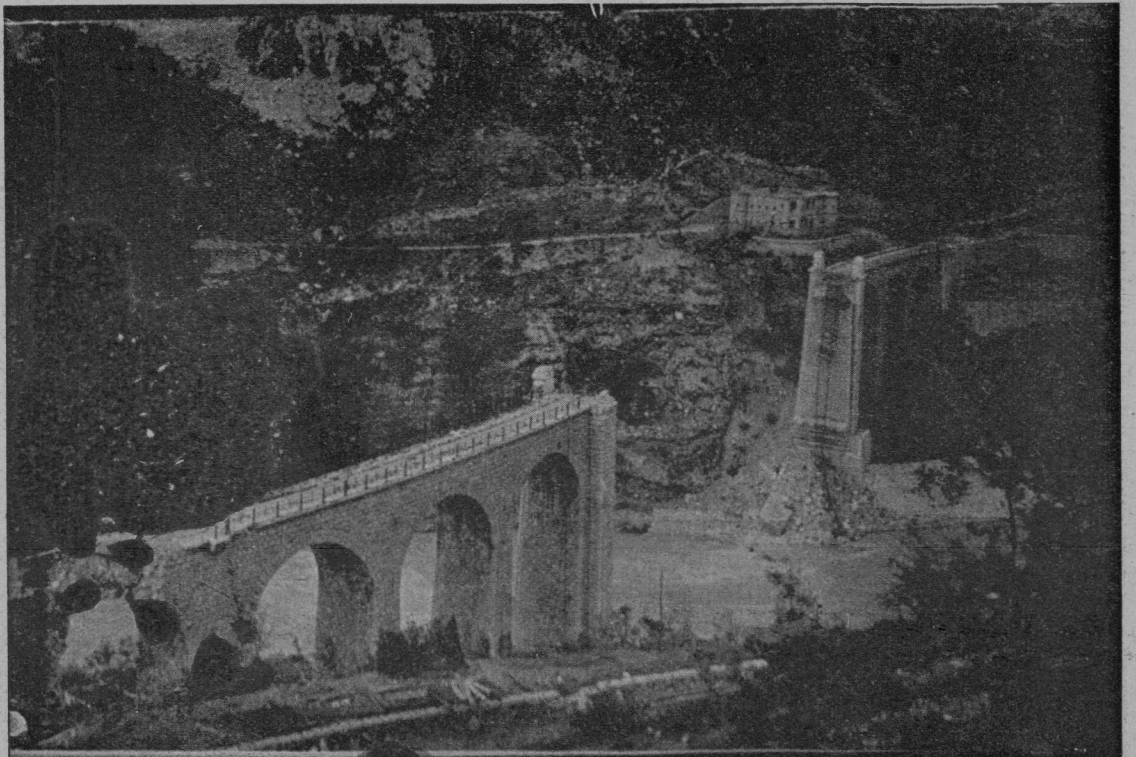
V huminskem (Gemona) okraju so Gornjani mešana občina, v možniškem okraju pa je čisto slovenska občina Rezija.

V cerkvenem oziru so beneški Slovenci razdeljeni na 12 župnij videmskega nadškofa; pet župnij je čisto slovenskih.

Majhna in revna je beneška Slovenija. Prebivalci hodijo v Avstrijo, na Ogrsko, v Nemčijo in celo v Rusijo prodajati galantijsko blago; Rezijani pa prihajajo k nam popravljat kotle, vezat lonce i. dr. Svet je precej hribovit. V višjih legah pridelujejo krompir, repo, korenje in zelje, v nižjih razno žito, turščico. Tudi vino jim raste okoli Fojde in Nem, zlasti verduc (zelenika), ki daje pikolitu slično pijačo. Obdelovanje je težavno, ker je svet slab, nerodoviten in strm.

* * *

Šentpeter Slovenov — od l. 1887

Ostanki krasnega železniškega solkanskega mostu pri Gorici, ki je bil eden največjih mostov na svetu.

Tirolske Alpe na laški meji, ki so jih morali premagati naši voji, predno so vdrli preko tirolske meje na laška tla.

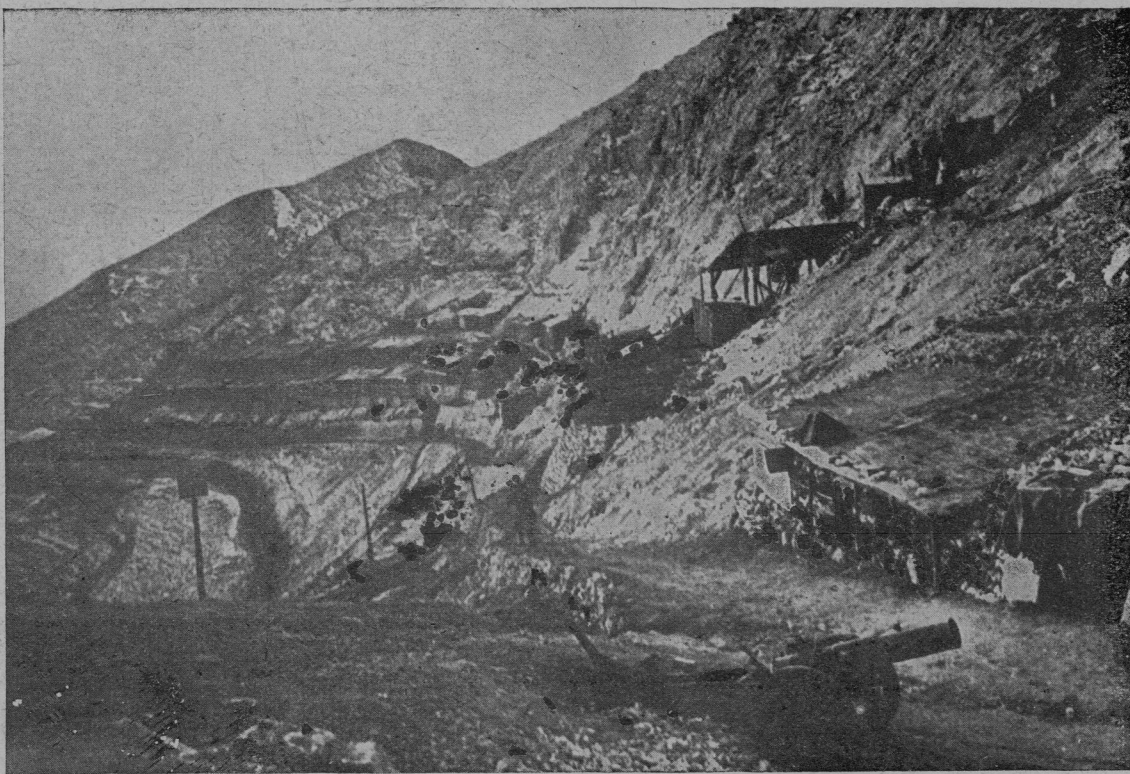
so ga brihtni občinski možje na korist združene Italije prekrstili v San Pietro al Nativone, t. j. v Št. Peter ob Nadiži! — je bil za časa avstrijskega gospodstva središče beneške Slovenije. Tu so bile vse oblasti; danes je tu le še — davkarija! Šentpeter je majhen, čeden trg, cerkev nizka, tesna in stara, učiteljske polno furlanskih kandidatke in renegatke. Ta šola naj potujči šolstvo in ves okraj. Domačini govorijo slovenski in laški dialekt; inteligenca, ki hoče biti „nobel“ in omikana, pa čenča po laški, kakor pri nas slovenska jara gospoda po nemški.

Čedad (Cividale) je današnje središče Slovencev, ker tu so od l. 1887 vse oblasti, vse večje trgovine, razne šole in sejmi. V mestu je vedno dosti Slovencev, saj je tudi okolica Čedada slovenska. „Posebno ob sobotah bi rekel, da je v Čedadu vse slovensko,“ je poročal pesnik Trinko-Zamejski. „Vse, kar rode hribi za prodaj, vse pride na čedadski trg. Ob takih dneh prevladuje slovenščina in se precej glasno razlega po starih, ozkih čedadskih ulicah, istotako po prodajalnah in kajpada tudi gostilnah. Naši Slovenci sploh ne marajo govoriti preokorne furlanščine, zato pa mora vsak čedadski

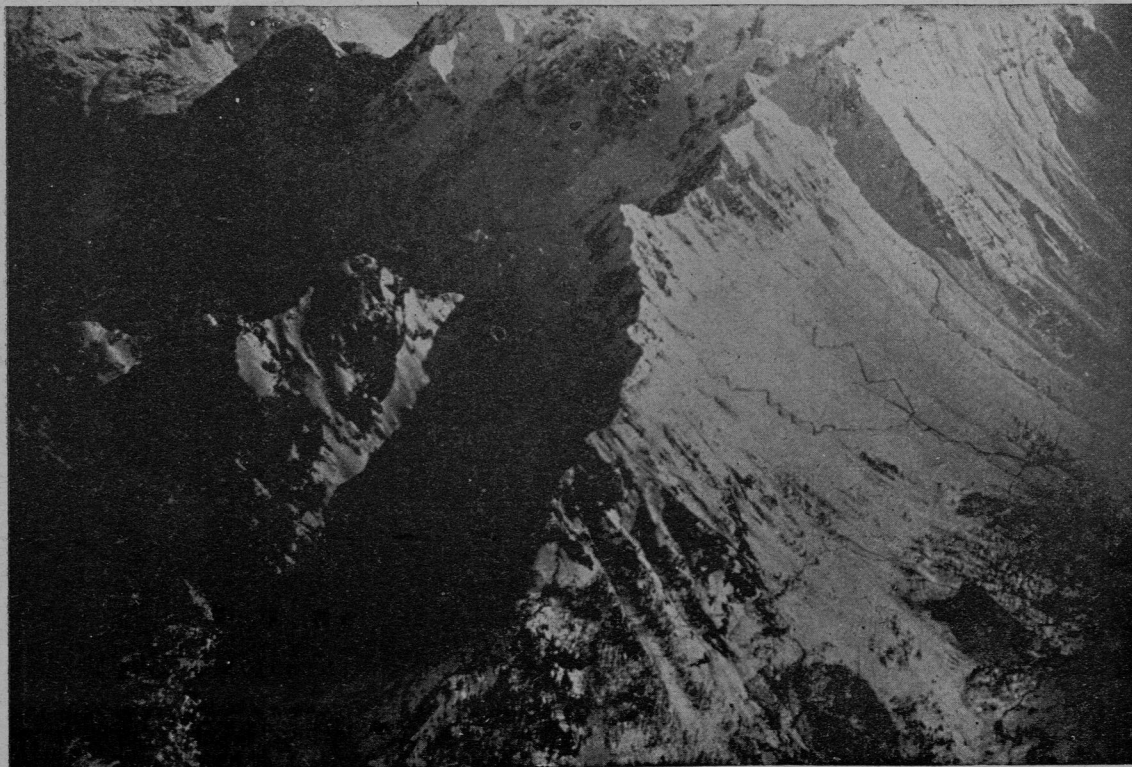

Trenotna slika z laškega bojišča: Naskok naših čet preko laške črte za sovražnikom.

trgovec skrbeti, da ljudstvu postreže le slovenski. Gotovo je zanimivo poslušati, kako se preproste gorske Slovenke brezobzirno in gostobesedno pričkajo z nespretnimi kramarji v svojem karakterističnem narečju in se povrh rojajo spakedrani in samo za skrajno silo dobri furlano-slovenščini.“ — Največje zanimivosti v Čedadu, ki šteje nad 10.000 prebivalcev, so: glavna cerkev s patrijarško palačo, longobardska starinska cerkva, starodavni vrazji most čez Nadižo ter bogati mestni muzej z rimskimi in longobardskimi starinami. Čedad ima slavno preteklost. Ko so bili Slovenci še mogočen narod, jim je bil Čedad važno mesto in trdnjava proti Longobardom. Na vojvodskem dvoru v Čedadu so govorili slovenski. Leta 1475 je bila še vsa dežela slovenska, furlanščina pa smatrana za „neomikan in slaboglasen jezik.“ Preko Palmenove in še onstran Tilmenta so živeli Slovenci zdržema; med Kodojpo in Latisano so imeli Slovenci veliko županijo. Vojna med Napoleonom in Francem II. pa je storila konec slovenski svobodi: od l. 1813 se je začelo zatiranje

Bivše postojanke naših čet na koroški fronti odkoder so odbile vse laške naskoke.

Koroško-kranjsko mejno gorovje, ki je zadrževalo prodiranje Lahov proti Trbižu in Beljaku.

slovenščine z laščino in nemščino, od l. 1866 dalje pa še huje le z laščino.

Tarčent stoji na levi strani Tera in ima za terske Slovence isto važnost kakor za nadiške Čedad. Odtod do železnice je le 2 km. Ob železnici leže proti severu Buje, ki jih Furlani imenujejo „naše cesarstvo“, ker so v njem dolgo časa ponarejali avstrijski denar ter ga razpečavali čez mejo.

Ob Nadiži leži Landar, znan po svoji jami, v kateri je cerkev. Jamo so včasih imenovali trdnjavo Slovencev (la fortezza degli Slavi). V njej je bil zaprt baje vojvoda Pemmo longobardski, ki je imel s Slovenci vojno. Nekateri trdijo, da jih je leta 725 v okolici Vidma premagal, drugi pa, da so Slovenci premagali njega in ga zaprli v svojo trdnjavo v Landarju.

Če gremo po cesti po nadiški dolini, dospemo do Podbunesc (Pulfaro), v vasi, kjer je prva laška pošta in brzojavna postaja onstran goriške meje.

Nad to vasjo visoko v hribih na avstrijsko plat — nasproti naši vasi Lagje — leži vas Črni vrh. Slovenci v tej vasi so pravi beneški Črnogorci. Imeli so včasih tudi krasno nošo, ki pa se je ohranila deloma le še pri ženskah.

Videm (Udine) leže okoli 15 km južno-zahodno Čedada. Zanimivo, slikovito mesto z nad 50.000 prebivalci. Mesto je obzidano, ima lep grad, znamenito nadškofijsko palačo s freskami, veličastno katedralo, krasen magistrat z muzejem, čaroben trg s kipi Herakleja in kralja Viktorja Emanuela II. i. t. d.

Ob železnici proti Pontebi, opazimo ob nji majhno kotlino, Rezijo. Tu je postaja slovenski kraj Bela (ital. Resiutta). Po sredi te doline teče rečica Rezija, čez katero drži 60 m dolgi most s peterimi oboki iz rezanega kamna. Rezija je dolga 15 km in sega do vznožja Kanina. Rezijanska občina meri 112 km² in ima kakih 4500 prebivalcev. Blizu avstrijske meje leži vas Trčmun, rojstni kraj slovenskega pesnika Ivana Trinka (Zamejski). Drugih posebnih krajev ni; vsi so le majhne vasi.

Slovenskih šol ni. Kjer je le mogla, je ustanovila italijanska vlada italijanske ljudske šole — v poneumnevanje ljudi, ne v njih izobrazbo. Zato ni čudno, če je med beneškimi Slovenci toliko analfabetov, posebno med moškimi. Med ženskami je manj analfabetov, ker se navadno nauče same brati

iz slovenskih molitvenikov. Učiteljstvo kakor uradništvo ne pozna prav nič slovenskega jezika. Ljudstvo je dobro, pobožno in je še zelo ohranilo stare šege in navade.

Duhovniki so znali cerkev popularizirati in ji vtisniti čisto narodni značaj. Vse petje v cerkvi je slovensko razen slovesnih maš, prepeva pa vse ljudstvo.

Beneška Slovenija je v naših rokah. Merodajni faktorji naj takoj otvorijo za

doma pogajanja za mir. Premirje na ruski fronti traja že več tednov. Avstrijski ministrski predsednik pa je povedal v državnem zboru, da so zavezniške države pripravljene, kakor z Rusijo, pogajati se zaradi miru tudi z drugimi državami, ki so z ruskimi pogoji zadovoljne. Mislil je pač na Rumunijo in Srbijo, ki ne moreta nadaljevati vojne, če sklene mir Rusija.

Ruska vlada pošilja že del vojaštva do-

že v kratkem. Nedolgo nato se vrnejo tudi vojni ujetniki. Mnogo radosti in sreče za vlada po naši državi in tudi po naši domovini. Vprašanje ali bodo morali osvobojeni vojni ujetniki takoj po vrnitvi iz Rusije zopet na novo fronto, se reši menda samo ugodneje, kakor pričakujemo. Ker dotlej, upajmo, bo vojne že sploh konec.

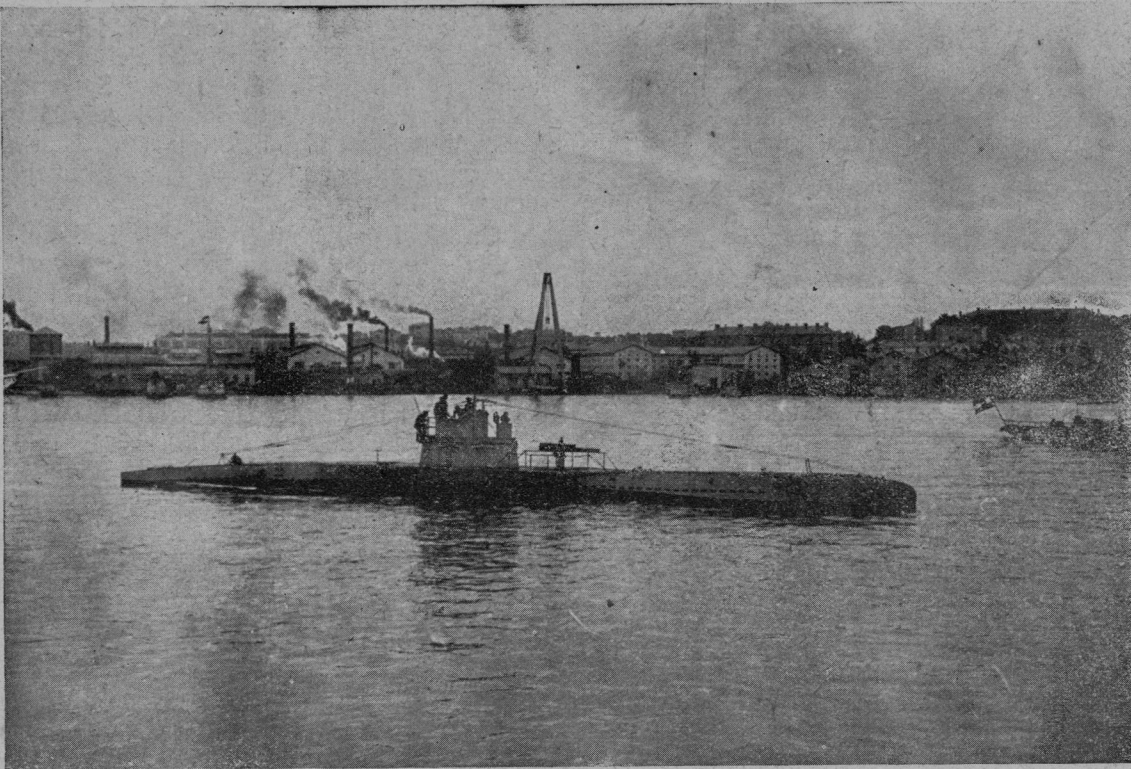
Razne vesti.

Za Miklavža najlepše darilo mladini je povest slovenskega dečka iz sedanje vojne „**DORÉ**“, ki jo je spisal dr. Ivan Lah, lepo ilustriral Maksim Gaspari, izdala in založila pa „Zvezna tiskarna“ v Ljubljani. Cena vezani knjigi je 2.50 ter se dobiva po knjigarnah in v našem upravništvu.

Visoka zver in kravice siromakov. List „Oest. Volkszeitung“ piše: S pomočjo 200 vojakov je bilo letos na nekem gospodarstvu nakošenih 20.000 stotov najlepšega sena in je bilo spravljeno v senik za zimo za jelene! Tako se briga visoka gospoda za zimsko pičo svojim jelenom. Mar bo rešilo naše poročilo del tega sena, da bi otelo tisoč molznih kravic?! Lastniki lovov bi lahko del zveri postrelili, dobili tako meso in zabranili škode. Ali k temu je treba velikega poguma. Gosposka zver (jelen) ima veliko prednost in jo streljajo prav nazadnje.

Prva ogrska delniška pivovarna praznuje letos svojo petdesetletnico obstoja. Delničarji dobe — 100 odstotkov dividende. Prebitok tega leta znaša torej toliko kakor temeljna glavnica. Ogrski pivovarnarji so torej tudi prav dobri gospodarji. A vse to je plod dela, zaslužek delavcev, ki ga ne dobe.

Koliko stane državo en vojak? Na to zanimivo vprašanje je odgovoril na temelju statičnih podatkov neki ruski častnik. Svojo državo stane najmanj ruski vojak, namreč 618 mark na leto. Za njim pride avstrijski vojak, ki stane letno 860 mark, Dosti dražji je italijanski vojak, ta stane državo 1058 mark. Francoski vojak stane

Pred Puljem: Naš podmorski čoln križari pred luko in vozi zunanjega ministra grofa Černina ter šefa generalnega štaba barona Arza.

tamošnje Slovence mesto italijanskih šol slovenske šole in slovensko ljudstvo jim bo hvaležno! Slovenskih učiteljev v vojaški suknji imamo dovolj!

V bodoče pa je dolžnost naših kulturnih društev, časopisov in politikov, da ne pozabijo beneških Slovencev — naših bratov.

Premirje z Rusijo.

Revolucija na Ruskem je odpravila absolutizem cesarjev in njegove zanikarne vlade, zanesla pa je tudi med armado toliko miroljubnost, da je nadaljevanje vojne postalo nemogoče. Iz revolucije se jo razvil boj političnih strank, unela se je notranja, državljanska vojna. Padli so kadeti in oktobristi, padli socijalistični menševiki in na krmilo so prišli bolševiki, Lenin, Trockij i. dr., ki zahtevajo samo mir, mir.

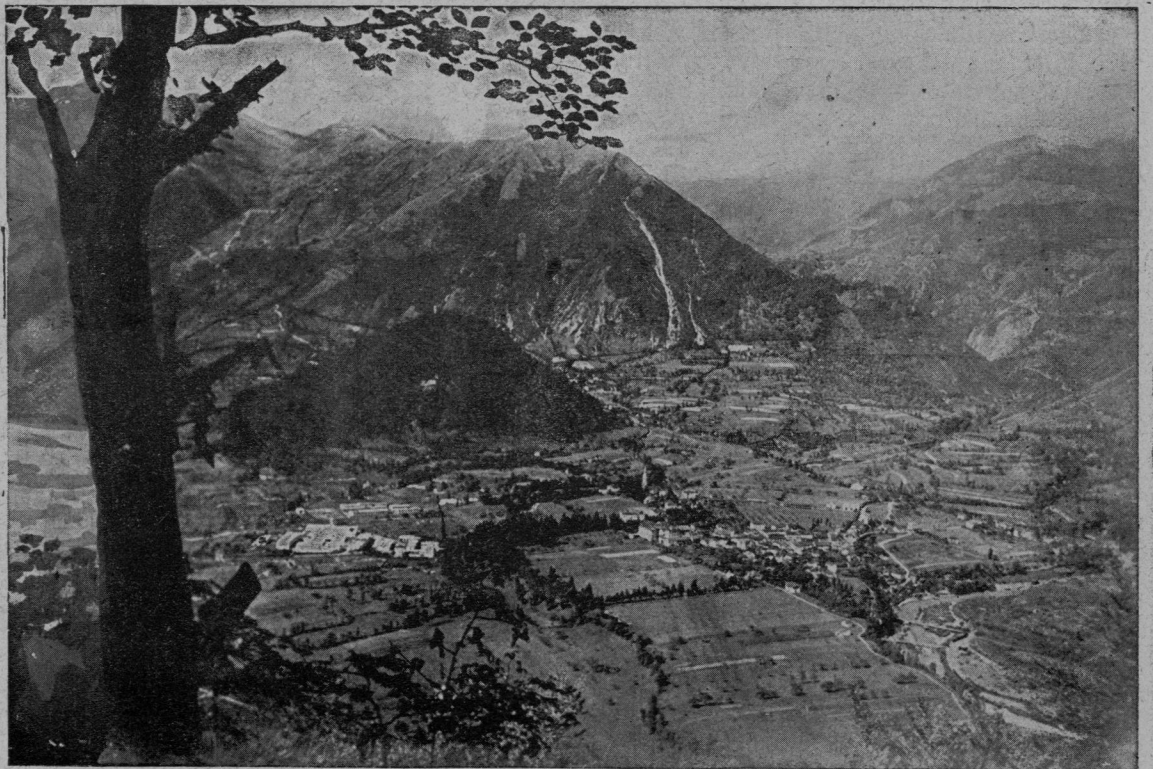
Med dolge mesece trajajočo revolucijo je nastal na železnicah, po skladiščih za živila in po tovarnah za streliva tak nered, da je ruska armada danes brez živil, brez streliva in obleke. Položaj ruske vojske je torej postal neznosen, in vse obupano vojaštvo hoče po sili domov. Zato se mora skleniti mir. Carski absolutizem je kriv vseh vesreč na Ruskem in je izzval revolucijo, ki prinaša zdaj Rusiji mir.

Ruska vlada je ponudila Nemčiji in Avstriji premirje, da se lahko takoj začne mirovna pogajanja. Obenem je ruska vlada naprosila nevtralne države in socialiste vsega sveta, naj ji pomagajo, da se sklene čim preje časten mir brez aneksij in brez odškodnine.

Nemški kancelar in avstro-ogrski zunanji minister sta takoj odgovorila, da je ruski predlog sprejemljiv in da se začne nemu-

mov, in baje je že okoli 600.000 ruskih vojakov oddalo orožje.

Anglija, Francija, Amerika in Italija nočejo še nič slišati o miru. Nasprotno njih prvi ministri govorančijo danes še prav tako

Prekrasna toliminska dolina, odkoder so vdrle naše čete preko fronte za bežečim sovragom slovenske svobode.

krvoločno in bojovito, kakor bi se jim v resnici ne bilo bati, da se poslej obrnejo vse nemške, avstro-ogrske, turške in bolgarske vojske le še proti njim.

Gotovo je, da se sklene z Rusijo mir

Francijo 1114 mark, a nemški 1190 mark. Najdražji izmed vseh je angleški vojak, ki se le nerad odreče svojim navadam. Letni stroški za angleškega vojaka znašajo 2134 mark. V Rusiji je življenje poceni, a angleški

vojak je vaje dobro živeti. Tako se pojavljajo veliki razločki vojnih izdatkov.

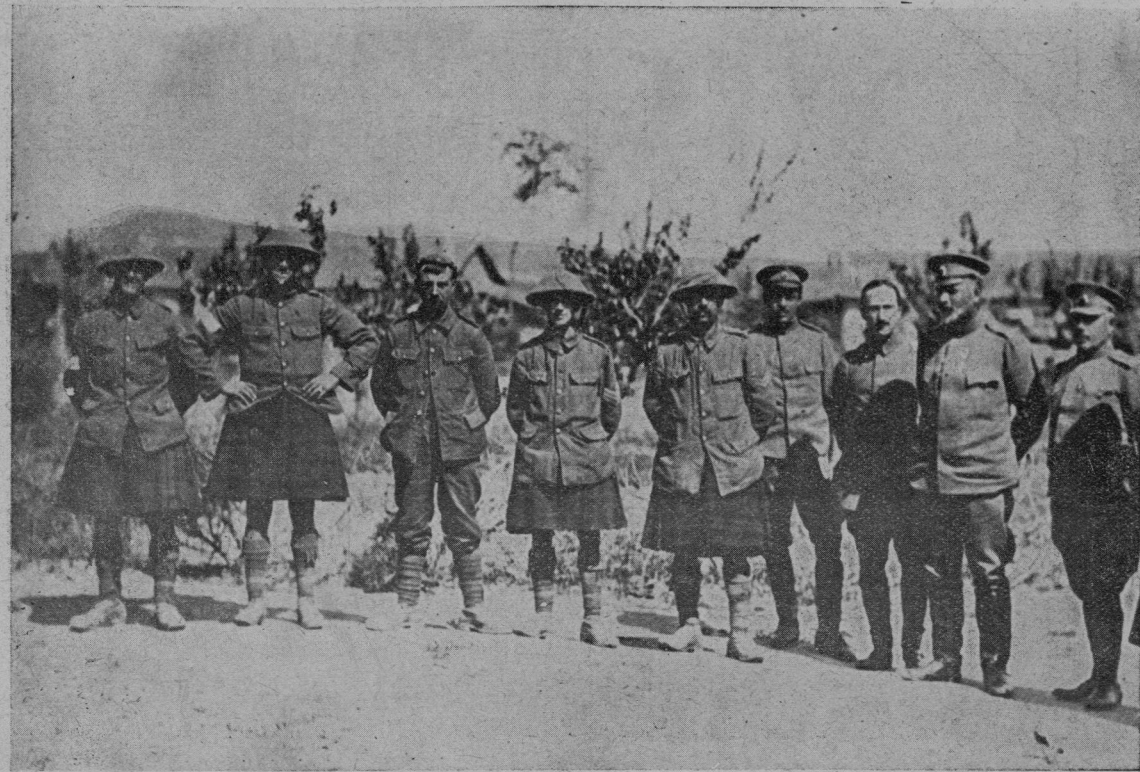
Zvezdni utrinek. 5. novembra je padel v Tarnovi v vzhodni Galiciji utrinek (meteor, kos žareče mase) na ondotno rusinsko cerkev, ki je jela goreti. Meteor se je zaril globoko v zemljo.

Krepka narava. Na Ogrskem živi mož, ki je doživel že 113. zimo. Poslanec Toth (mož je njegov volilec) se je čudil njegovi

samezne številke se dobivajo po trafikah, knjigarnah in na kolodvorih izvod po 30 vinarjev.

Zmes.

Čudna nevednost. V vojskinem času se je pripetilo in se pripeti marsikaj, česar bi človek ne pričakoval. Tako se je zgodilo,

Iz Bojev v Macedoniji: Od Bolgarov zajeti angleški vojaki na srbsko-macedonski fronti.

čilosti. Starček mu pa odgovori: „E, moj Bog, dokler je šlo do 100, je bilo lahko; zdaj pa že čutim, da sem se jel starati.“

Naročite vojakom „Tedenske Slike“, s tem jim napravite veliko veselje. Alojs Škrjanc, Et. F. W. 110 v B. nam piše:

„Z veseljem morem poročati, da sprejemam „Tedenske Slike“ točno vsaki list (številko), akoprav sem in tja z zamudo, toda sprejemem gotovo, zato rečem Vam moja najpristranejša zahvala. List je v resnici zelo zanimljiv in bogat, ne samo na besedilu, temveč tudi na slikah. Imam tu tudi enega tovariša Slovenca, kateri ravno tako težko pričakuje „Tedenske Slike“, kakor jaz. Tudi Hrvati ga hvalijo — da celo Nemci, dasiravno besedila ne razumejo, toda slike se jim dopadejo, — škoda samo da tu ni več Slovencev, moglo bi se dobiti nekaj naročnikov. Upajmo, da se bode list, po kočani vojni in v miru — kateri je morda nam bližji, kakor si mislimo — še lepše razvil!“

Posljite nam naročnino in naslov vojaka in pošiljali mu bomo redno „Tedenske Slike“.

Vsebolnicam po vsej Avstro-Ogerski in na frontah pošiljamo po par izvoda „Tedenskih Slik“ brezplačno. Ranjenci — Slovenci zahtevajte jih povsod, naj jih dobivajo povsod, a zadržuje jih ta ali oni. List je namenjen vsem in naj gre torej povsod iz roke v roko.

„Tedenske Slike“ so najbolj zanimiv in poučen slovenski ilustriran tednik. Priobčujejo vsak teden obilo slik in poročila z raznih bojišč ter o vseh važnejših aktualnih dogodkih.

„Tedenske Slike“ stanejo celoletno 15 K, polletno 7-50 K, četrtletno 3-80 K. Po-

da se je nekje v uradnem razglasu čitalo, naj ljudje sejejo več zdroba (grisa). V Letovice na Moravskem je prišla komisija, da preišče, koliko mleka namolze v tej vasi in koliko sirovega masla bi se moglo dobiti.

se zadere meščanski mož. „Saj še nikdar ni telila“ — pojasnjuje začudena dekla. Uradnik se huduje, češ, „saj ne vprašam za to, ampak koliko mleka da na dan.“ Dekla zmaje z glavo ter si ne zna pomagati; smejeti se pa ni upala, da ne bi bila ozmerjana.

Zlata roka. V noči pred bitvo kraj Budišina je prišel Napoleon v spremstvu maršalov: Berthier, Ney, Labrugere ... za streljaj do kozakov. Vsi štirje sedejo na kamen. Berthier razvije karto in Napoleon prime za daljnogled ter upira zdaj na sovražnika, zdaj na Budišin, zdaj na gričevje, ki je bilo posejano s topovi in rusko pehoto. Nato da Napoleon kmeta pripeljati, ter ga vpraša po tolmaču Neyu: „Dobri prijatelj! Ali je globok tisti-le potok, na desni, ki teče v sotesko? (Tu je stalo levo krilo ruske armade.)“

Kmet: „Do kolen je treba vodo bresti.“

„Ali greste tudi z vozovi čez?“

„Tako delamo zmeraj; le ne spomladi in jeseni, ko je voda prevelika,“ odgovarja kmet.

„Ali se more povsod lahko čez?“

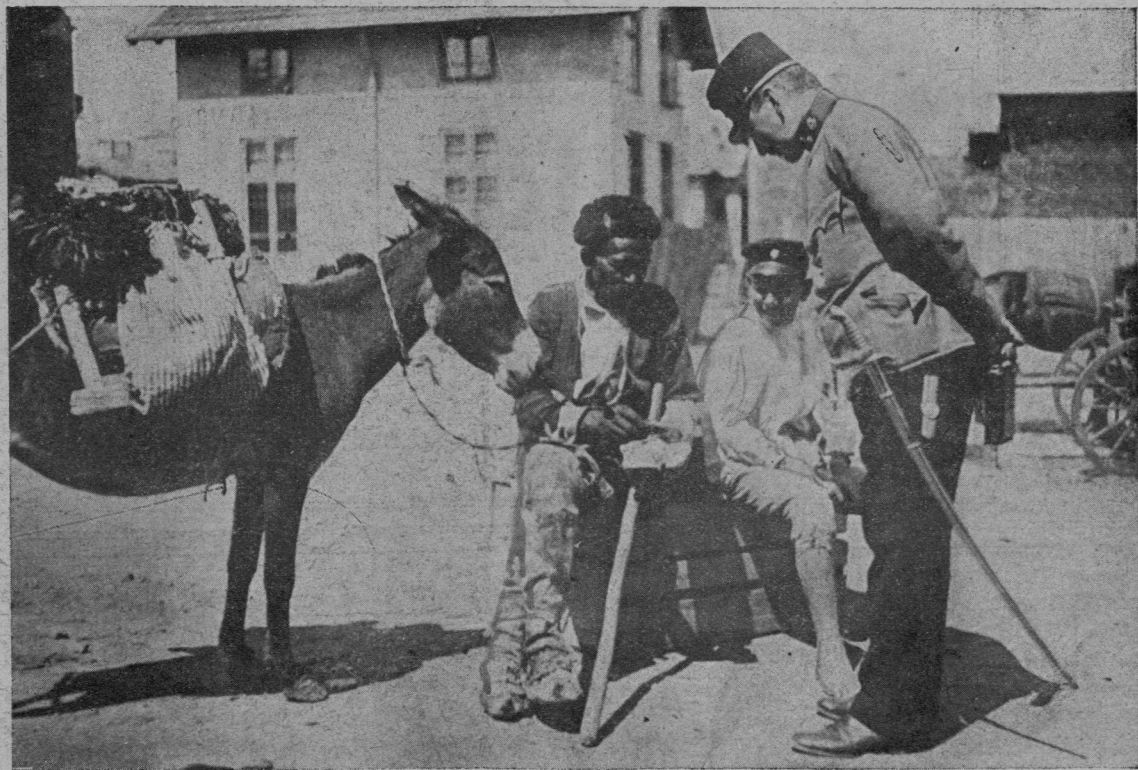
„Ne; na nekterih krajih je struga kamenita, od mostišča naprej, tu na desni, četrtilje daleč, je pa ravna in peščena struga.“

Cesar je bil zadovoljen z odgovori kmeta in je bil dobre volje. Berthieru pomigne, ki odpre mošnjico, in Napoleon da kmetu perišče cekinov, rekoč: „Na, tu imaš, pa pij na zdravje francoskega cesarja.“ — Kmet se hoče kleče zahvaliti, a Napoleon reče: „Čakaj prijatelj! Ali poznaš cesarja?“

Kmet: „O moj Bog? Kako neki? rad bi ga pa res videl.“

„No, pa ga poglej,“ pravi Napoleon, kažoč na Berthiera ki si je suknjič odpenjal.

Kmet pade spet na kolena. A Berthier tega ne dopušča, češ, cesar je ta-le, ter pokaže na maršala Neyja. Kmet je spet na kolenih radi zahvale. Ney s prstom pokaže na Labrugera: „To je cesar!“ Kmet se hoče tudi pred tem na kolena spustiti. A ta mu reče: „Prijatelj, jaz sem še premlad za ce-

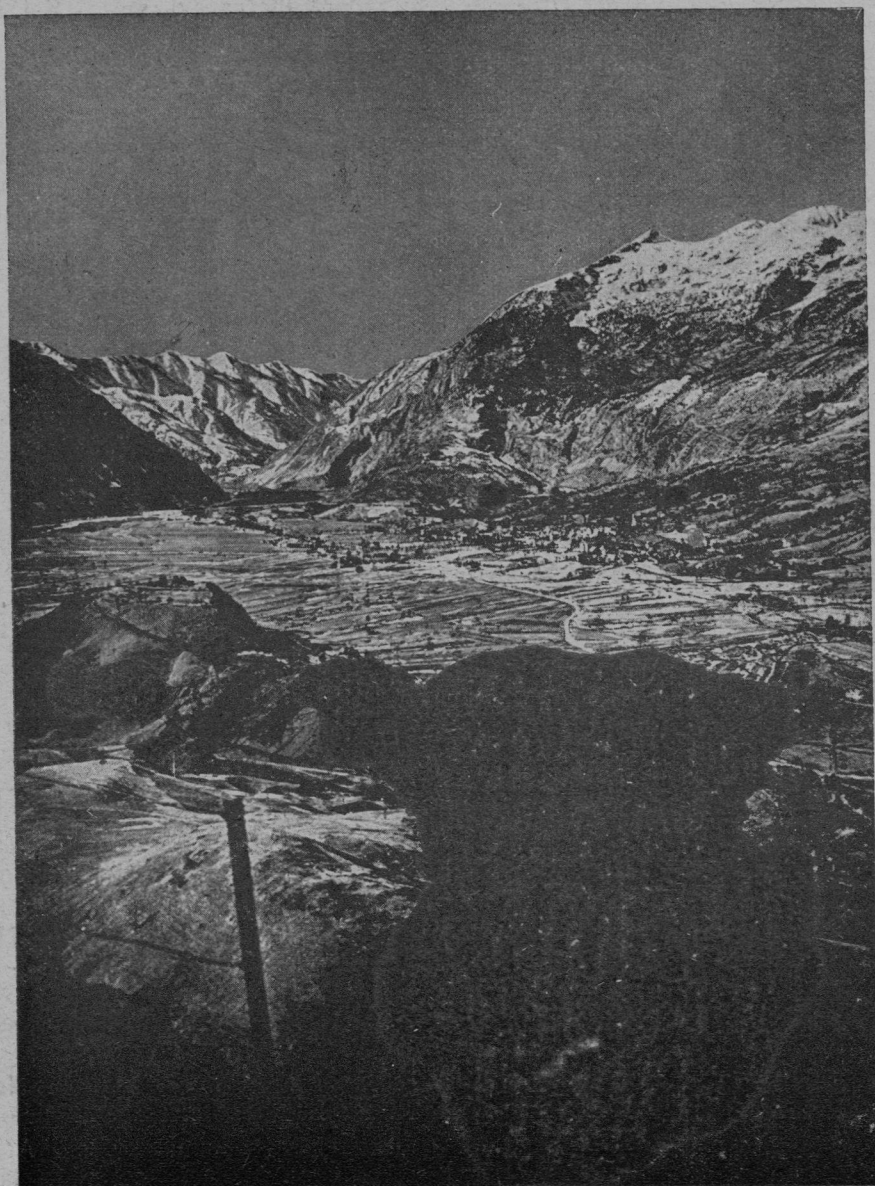
Prizor z ulice v Zofiji, kjer je bil nedavno gost nemški cesar Viljem.

Komisar pride v hlev in vpraša dekle: „Koliko mleka ima ta krava na dan?“ — „Toliko in toliko.“ — „In koliko ga ima druga?“ — „Toliko in toliko.“ — „Pa tretja?“ — „To je pa telica.“ — „Saj nisem vprašal, če je telica, marveč koliko mleka ima“ —

sarja. Zakaj se pa ne obrneš na onega, ki ti je denar dal?“

Kmet: „To je pa res!“ Prime cesarja za roko, ter jo toplo poljubi, rekoč: „To je zlata roka.“

Podpisujte sedmo avstrijsko vojno posojilo!

Bovška dolina proti Tolminu, odkoder so 23. oktobra vdrle najprej naše in nemške čete na laško ozemlje.

Podpisujte sedmo avstrijsko vojno posojilo!

STROJEPISKO

vešča slovenske in nemške stenografije sprejme odvetnik dr. Florijan Bukovec v Slovenski Bistrici. Nastop 15. decembra even. 1. januarja. Plača 200 K mesečno. Stanovanje in hrana zagotovljena.

KNJIGOVODKINJO,

starejšo moč, ali kontorista invalida, ki zna samostojno poslovati, sprejme takoj ali pozneje vinska trgovina

FRAN ČUČEK v PTUJU.

Hrana in stanovanje zagotovljeno.

Priporočamo sledeče knjige:

- Dr. Ivan Lah: „Dore“. Povest slovenskega dečka iz sedanje vojne. Cena vez. 2:50 K
 Rado Murnik: „Lovske bajke in povesti“. Cena vez. 3:50 K
 Milan Pugelj: „Mimo ciljev“. Novele. Vez. 3:50 K
 Cvetko Golar: „Kmečke povesti“. Sedem zanimivih povesti iz kmečkega življenja. Vez. 3:50 K
 Fran Govekar: „Deseti brat“. Ljudska igra v petih dejanjih. Broš. 2— K
 Jakob Dolinar: „Iz devete dežele“. Predpustna igra o naprednem carju in parlamentu. Broš. —60 K
 Mrs. Hungersdorf: „Snaha“. Roman irske deklice iz najvišjih krogov anglež. aristokracije Broš. 3— K
 A. W.: „Špijonova usoda“. Detektivski in špijonážni roman, katerega dejanje se vrši v Benetkah, na Dunaju in v slovenskem Primorju. Broš. 3— K
 Anton Pesek: „Slepa ljubezen“. Ljudska igra s petjem v petih dejanjih Broš. 2— K
 Srečko Magolič: „Lepa naša domovina“. I. zv. Kranjska v podobah. Album. . Broš. 2— K
 A. Sirowyja in A. F. Herd: „Nauk o serviranju“. Pomožna knjiga za praktični in teoretični pouk na nadaljevalnih šolah gostilničarske in hotelske obrti in za samouke. Vez. 6— K
 „Zbirka domačih zdravil“ kakor jih rabi slovenski narod. S poljudnim opisom človeškega telesa. Cena broš. 2— K

Pošiljamo te knjige našim naročnikom poštne prosto, če se denar naprej pošlje. Povzete stane 72 vinarjev in je torej najbolje, če pošljete denar za knjige v naprej.

Na vojne pošte pošiljamo knjige le, če se denar v naprej pošlje, ker poštini povzetij vojne pošte ne sprejemajo.

Naročite vojakom knjige, dobra knjiga je najboljši prijatelj! Pošljite denar in naznanite naslov, komu in katere knjige naj pošljemo.

Za dolge zimske večere je najboljša zabava dobra knjiga. Naročite torej kmalu!

Upravištvu „Tedenskih Slik“
v Ljubljani.

Za Miklavža najlepše darilo mladini
je povest slovenskega dečka iz sedanje vojne

„DORE“,

ki jo je spisal dr. Ivan Lah, lepo ilustriral
Maksim Gaspari, izdala in založila „Zvezna
tiskarna“ v Ljubljani.

Cena vezani knjigi je 2:50 K ter se dobiva po
knjigarnah in v upravištvu „Tedenskih Slik“.

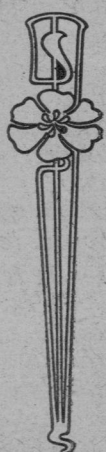
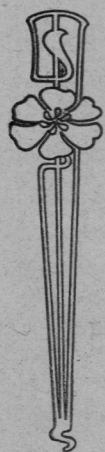
Tiskovine vseh vrst

tabele, račune, kuverte in pisemski papir s firmo, vizitke, naslovnice itd. natisne
lično in ceno

„ZVEZNA TISKARNA“

v Ljubljani, Dunajska cesta št. 9

kakor: časopise, knjige,
brošure, cenike, lepake,
letake, vabila, vsprede,

Naročite „Tedenske Slike!“

Vizitke

elegantne in poceni natisne
„Zvezna tiskarna“ v Ljubljani,
Dunajska cesta št. 9.

STAVCE

sprejme „ZVEZNA TISKARNA“
v Ljubljani, Dunajska cesta št. 9.

Vinogradniki pozor!

na suho cepljene trte so na prodaj
in sicer za l. 1918.

Kdor si želi za svoj vinograd, lepo, močno, dobrovkoreninjeno, zdravo in sortirano cepljeno trsje najboljših vrst? Cepljene trte se dobijo dveletne posebno močne enoletne. Dobi se tudi lepo vkoreninjena bela šmarnica. Cena trtam po dogovoru.

Cepljene trte prodaja:

Franc Slodnjak, trtnar, pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah, p. Juršinci pri Ptuj, Štajersko.

Album razrušene Gorice

in različne razglednice od podrti Gorice. Velika zaloga umetniških kart za 15—18 in 20 K za 100 kom. Naročila se prosijo na naslov:

ANTON PERTOT, GRADEC, Roseggerhaus.

Podaljšaj svoje življenje!

Mogoče je življenje si podaljšati, bolezni preprečiti, bolnike ozdraviti, slabotne ojačiti, omahljive odtrditi in nesrečnike osrečiti.

Kaj je za vsako boleznijo?

Oslabljenje živčevja, potrtost, izgube dragih prijateljev ali svojcev, razočaranja, bojazen pred boleznijo, napačen način življenja in mnogo drugih vzrokov.

Veselo srce

je najboljši zdravnik! Je sredstvo, ki Te pripelje k veselju, ki Te oživlja, Te napolni z novimi upi, in to sredstvo se Ti pokaže v pisumu, katerega dobi vsakdo, kedor ponj piše, takoj in

popolnoma zastonj!

V tej mali ročni knjižici se raztolmači, kako se da v kratki dobi in brez motenja v poklicu nadomestiti moč živcev in mišic, kako se zboljšajo in odstranijo utrujenost, raztresenost, slab spomin, nevolja do dela in nebroj drugih bolezenskih prikazni. Zahtevajte to pisanje, prineslo Vam bo nadebudne ure.

Naslov:

Ernst Orsech, Berlin S. W. Markgrafenstrasse 63. odd. 499.

Zamaške

nove in stare, kupi vsako množino trdka
Ljubljanska industrija probkovih zamaškov
JELAČIN & KO. LJUBLJANA

Kislo vodo, vino in sadjevec

razpošilja

A. OSET, pošta Guštanj, Koroško.

Kupim vse vrste zamaške, steklenice in sode.

KONJAK

iz vin lastnega pridelka destilirani, pri slabostih vsled starosti in težkočah v želodcu že več stoletij sloveč kot krepčilo za ohranitev življenja. Razpošilja **12 let starega 4 pollitrske steklenice franco po pošti za 60 kron**, mladega triletnega, čudovito učinkujočega kot bo lajšajoče vrbalno sredstvo pri trganju po udih, Francovo žganje, **4 pollitrske steklenice za 48 kron**. Vino od 56 litrov naprej. Beli rizling in rdeči burgundec po K 4-60 liter.

Benedikt Hertl

graščak, grad Goliče, Konjice, Štajersko.

Rabljene stroje, kot nove urejene, slamoreznice, gelpjni, mlini za roko, šivalni stroji, bencin motorji, elektromotorji, dinamo itd. Klinje za slamoreznice, srednje 20 K, velike 25 K, dobi se najboljši pri

FRAN ZEMANU, Selo-Moste štev. 29

kjer se tudi najbolj zanesljivo, na zahtevo tudi na domu, vsakovrstni poljedelski stroji strokovno popravljajo.

500 kron

Vam plačam, ako moj odstranjevalec korenin „**Ria balzam**“ ne odstrani brez bolečin Vaših kurjih očes, bradavic in žuljev v treh dneh. Cena za jeden lonček z janstvenim listom K 2-75, 3 lončki K 5-50, 6 lončkov K 8-50. Na stotine zahvalnih in priznalnih pisem.

Kemeny, Kaschau (Kassa) I. poštni predal 12/661 (Ogrsko).

Potrdila istovetnosti

izvršene po najnovejšem predpisu dobe občine v
„**ZVEZNI TISKARNI**“
v Ljubljani, Dunajska c. 9

Prima olje

za šivalne stroje in kolesa, šivanke vseh vrst priporoča na drobno in debelo

IGN. VOK

špecialna trgovina šivalnih strojev in koles.
Ljubljana, Sodna ulica št. 7

IVAN JAX in SIN

Ljubljana, Dunajska cesta 17

priporoča svojo bogato zalogo

šivalnih strojev, koles, pisalnih strojev in
:: strojev za pletenje (Strickmaschinen) ::

Brezplačen pouk v vezenju
Tovarna v Lincu ustanovlj. 1867.

Zahtevajte cenik, ki ga dobite brezplačno in poštne prosto.

F. BATJEL prej v Gorici. LJUBLJANA, Stari trg 28

Moška in ženska dvokolesa še s staro pnevmatiko šivalni in pisalni stroji, gramofoni, električne žepne svetilke.

Najboljše baterije.

Posebno nizke cene za preprodajalce.

Mehanična delavnica
na Starem trgu št. 11.

Zavod za masiranje

Poljanska cesta 7

negovanje obraza, prsi, las in rok.

Zaloga Schröder-Schenkejevih preparatov.

Zaloga pohištva VIDO BRATOVŽ

Stari trg 5

LJUBLJANA

Kmetska posojilnica

r. z. z. n. z.

obrestuje hranilne vloge po

Hranilnih vlog trindvajset milijonov. Popolnoma varno

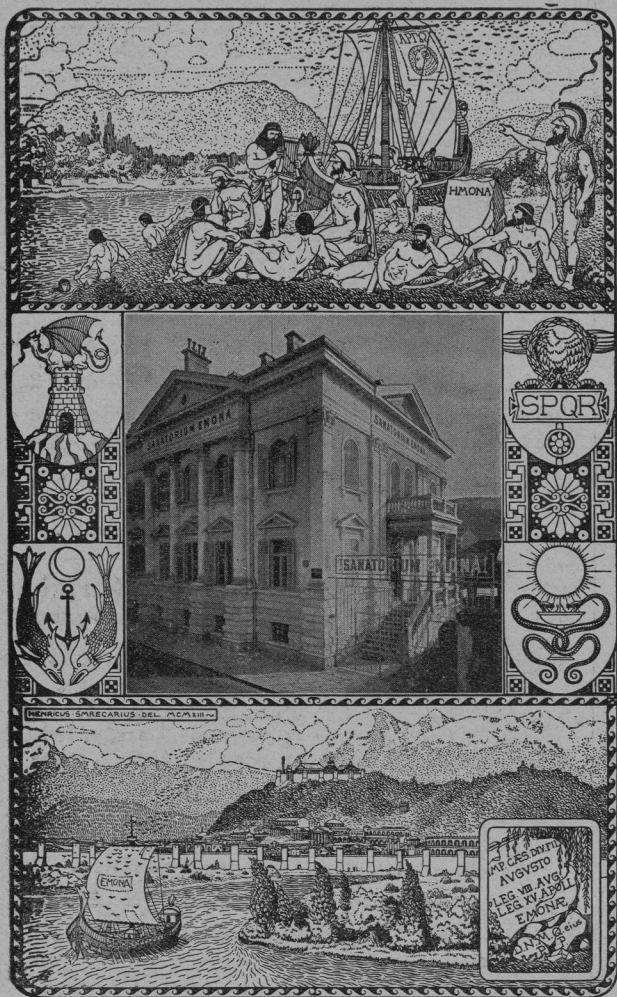
4 1 0
4 0

Ljubljanske okolice

v Ljubljani

brez vsakršnega odbitka.

naložen denar. Rezervni zaklad: Milijon kron.

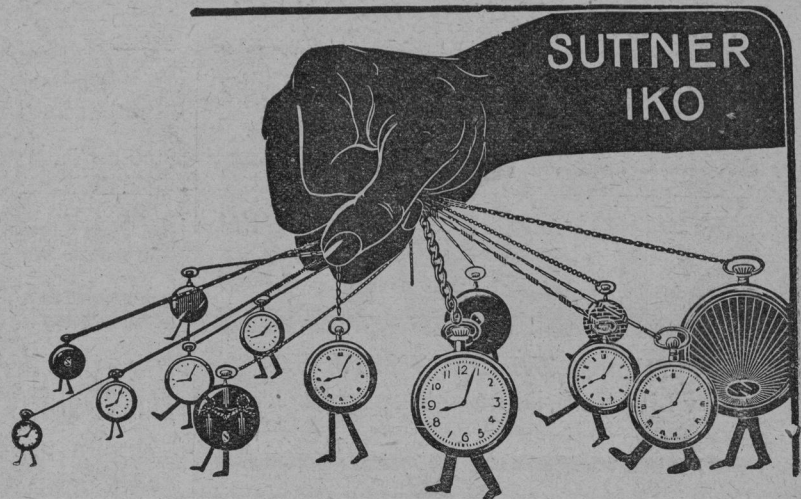

Selenburgova ulica 1
(s sraven trgovine Tikan)

Specijalna trgovina bluz

Antonija Sitar

Dobro »IKO« uro

vsak občuduje in zaželi, kajti ona je

== **mojstrsko delo urarske umetnosti!** ==

Razpošilja se po povzetju, — Neugajajoče zamenjam!

Velika izbira ur, verižic, prstanov, le-
potičja, daril itd. v velikem

krasnem ceniku,

katerega zahtevajte zastoj in poštne
prosto.

:: Vse ure so natančno preizkušene ::

Lastna znamka „IKO“ svetovnoznana.

Št. 99410 Kovinasta anker Roskopf
ura K 12'40
št. 99449 Roskopf ura, grav. močna,
2 pokrova K 18'60
št. 99600 Radijska žepna ura ponoči
sveteča K 16'20
št. 99865 Kovinasta verižica K 1'60
št. 99645 Uhani ameriški double
zlato K 3'40
št. 99022 Srebr. rožni venec K 9'50

Lastna protokolirana tovarna ur v Švici.

Svetovna razpošiljalnica

H. Suttner samo v Ljubljani št. 5

Nobene podružnice. Svetovnoznana radi razpošiljanja dobrih ur. Nobene podružnice.

Framydol je sredstvo za pomlajenje
las ki rdeče, svetle in sive
lase in brado za trajno temno barva. 1 stekle-
nica s poštino vred stane K 2'70.

Rydyol je rožnata
voda, ki ži-
vo pordeči blede lica.
Učinek je čudovit. 1 ste-
klenica s poštino vred
K 2'45. Povzete 55 vi-
narjev več. Naslov za
naročila:

Jan Grolich, drogerija pri angelju v BRNU
št. 645, Moravsko.

Priporoča se

:: umetna knjigoveznica ::

IVAN JAKOPIČ

:: LJUBLJANA. ::

Josip Jug

pleskarski in likarski mojster
Ljubljana, Rimska c. 16.

se priporoča cenjenemu občinstvu za vsa v
to stroko spadajoča dela. Jamčim da de-
lam samo s pristnim firnežem.

Solidna in točna postrežba.

Mazilo za lase

varstvena znamka Netopir

napravi g. Ana Križaj v Spodnji Šiški št. 222
pri Ljubljani. Dobi se v Kolodvorski ulici 200
ali pa v trafiki pri farni cerkvi. V 3 tednih zra-
stejo najlepše lase. Steklenica po 4 in 5 K.
Pošilja se tudi po pošti. Izborno sredstvo za
rast las. — **Za gotovost se jamči.** — **Zado-
stuje steklenica.** — Spričevala na razpolago.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

:: Delniška glavnica 10,000.000 kron. ::

STRITARJEVA ULICA ŠTEV. 2.

Rezervni fondi okroglo 1,500.000 kron.

Poslovalnica c. kr. avstrijske državne razredne loterije.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici (t. č. v Ljubljani) in Celju.

Sprejema vloge na vložne knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje najugodnejše.

4% **rentnine** od vlog na knjižice plača banka sama.

Naročnina za list „Tedenske Slike“; za Avstro-Ogersko: 1/4 leta K 3'80, 1/2 leta K 7'50, celo leto K 15'—; za Nemčijo: 1/4 leta K 5'—, 1/2 leta K 10'— celo leto K 20'—; za ostalo inozemstvo: celo leto fr. 24'—. Uredništvo in upravnništvo Ljubljana, Dunajska cesta št. 9.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Sterlekar.

Tisk „Zvezne tiskarne“ v Ljubljani.